

Ο Μητρ. Φιλαδελφείας κ. Μελίτων για τον μακαριστό Μητρ. Σιατίστης

/ Γνώμες

Υπό Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Μελίτωνος

Στίς 11 τρ.μηνός Ιανουαρίου, ὁ χαράσσων τάς ταπεινάς ταύτας εὐχαριστηρίους καί ἀποχαιρετιστηρίους γραμμάς εἶχε τήν μεγάλην εὐλογίαν καί τό προνόμιον τῆς τελευταίας ἐπικοινωνίας μέ τόν ἐν οὐρανίοις θαλάμοις ἤδη αὐλιζόμενον μακαριστόν καί ἀλησμόνητον Μητροπολίτην Σισανίου καί Σιατίστης κυρόν Παῦλον, τόν ἐκ Χαλκίδος, διά συγκεκριμένην ἱεράν ἐκκλησιαστικήν πρωτοβουλίαν, διά τήν ὁποίαν ἐξέφρασεν ἅπαξ καί δῖς τήν εὐγνωμοσύνην του ὁ ἀείμνηστος, εὐχαριστήσας με ἐγκαρδίως.

Ὁ εὐλαβῶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ σκήνους σου ἐν ἐκτενεῖ προσευχῇ νοερῶς ἱστάμενος ἐλάχιστος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς σου ἐν τῇ Αὐλῇ τοῦ κλεινοῦ καί ἀειφώτου Φαναρίου, ἀείμνηστε Γέροντα, ὀφειλετικῶς ὑποκλίνεται καί ἀσπάζεται τήν σεπτήν μορφήν σου, καταθέτων ὀφειλετικῶς καί τά ἰδικά του αἰσθήματα εὐλαβείας καί τιμῆς διά τήν μακράν καί ἀθόρυβον, πάντοτε ὅμως ἀποτελεσματικήν, διακονίαν καί προσφοράν σου, τήν ἐκκλησιαστικήν, τήν ποιμαντορικήν, τήν κηρυγματικήν, τήν κοινωνικήν, τήν εὐρυτέραν, τήν γνωστήν καί ἄγνωστον, τήν ἄρρητον, πλὴν ἐν

πλαξί καρδίας τῶν πανορθοδόξων καί μάλιστα τοῦ ἀπορφανισθέντος ποιμνίου σου καί τῶν συναδελφῶν σου Ἱεραρχῶν, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τῶν μοναστικῶν ἀδελφοτήτων σου, ἰδιαίτερως τοῦ Μικροκάστρου, γεγραμμένην καί μεμαρτυρημένην, τήν ὁποίαν ὡς φανεράν καί ἀφανῆ εὐεργεσίαν ἀπεκδεχόμεθα οἱ πάντες καί διακηρύττομεν.

Ὅταν πρό τριετίας ἔσχον τήν εὐκαιρίαν τῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Καλυβιανῆς καί εἰς τόν Ἅγιον Μηνᾶν τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης καί ἐδιδάχθην πολὺ ἀπό τό ἀκραιφνές ὀρθόδοξον φρόνημά σου καί τό ἀπαράμιλλον ἐκκλησιαστικόν ἦθος σου, ὅταν ἔλαβα πρό ἐτῶν τό ἐκ τῆς πολλῆς ἀγάπης σου ὑπερβολικῶς ἀποτιμοῦν τήν ταπεινὴν μου ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν συγκινητικόν γράμμα σου, τό ὁποῖον φυλάσσω ὡς ἱερόν κειμήλιον καί ὡς “Θεοῦ δῶρον”, ὅπως σοῦ ἔγραφα τότε, **ὅταν ἀντηλλάξαμεν ἀδελφικὰς σκέψεις κατὰ τήν ἐν ΚΠόλει τόν παρελθόντα Σεπτέμβριον συγκληθεῖσαν ὑπὸ τήν σεπτὴν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου Ἱεράν Σύναξιν τῆς Ἱεραρχίας** τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὅταν, τέλος, μόλις πρό τεσσάρων ἡμερῶν συνωμιλήσαμεν τόσον ἀπλᾶ καί ἐγκάρδια καί εἰλικρινά διὰ τὰ ἱερά συμφέροντα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους μας, καί, τώρα, ὅταν ἐδέχθην τό ἄγγελμα τῆς κοιμήσεώς σου ἐν Κυρίῳ καί ἀνέγνωσα τὰς μαρτυρίας καὶ τὰ ἐγκώμια συναδελφῶν μας ἁγίων Ἱεραρχῶν, μέ προέχουσιν τήν τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ ἁγίου Γουμενίσσης κ. Δημητρίου, ἔκρινα ἀδελφικόν χρέος ἐν προσευχῇ νὰ πλέξω αὐτάς τὰς ὀλίγας λέξεις ὡς ἀντίδωρον εὐχαριστίας, ὡς ὀφειλετικὴν ἀντιπελάργησιν, διὰ τὰ ὅσα πολλὰ καί μεγάλα προσήνεγκες ὡς πιστός οἰκονόμος τῆς Χάριτος, Γέροντα ἀοίδιμε, εἰς τήν δίδυμον Ἱεράν ὑπόθεσιν τῆς Μητρὸς μας Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους μας, προασπίζων πάντοτε νικηφόρως δι’ ἔργων πού ἀντέχουν εἰς τόν πανδαμάτορα χρόνον καί διὰ τῆς γραφίδος σας, μέχρι τέλους, τὰ ἱερά συμφέροντά των.

Σήμερα, 16 Ἰανουαρίου 2019, προσκύνησιν τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, σέ προπέμπομεν εἰς τήν αἰωνιότητα, πλησίον τοῦ Πλάστου σου, τόν ὁποῖον ὑπεραγάπησες καί ἐκενώθης διὰ τήν ἀγάπην Του, ὡς ἄξιος διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου ὁσιακῆς βιοτῆς καί πολιτείας προκατόχου σου Μητροπολίτου Ἀντωνίου, ἀπό τόν ἱερόν Μητροπολιτικόν σου Ναόν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τῆς ἱστορικῆς Σιατίστης, μέ λύπην πολλήν καί θλίψιν κατ’ ἄνθρωπον διὰ τόν ἄωρον ἀποχωρισμόν. **Σέ διαβεβαιούμεθα ὅμως συγχρόνως, ὅτι ὁ κόπος σου οὐκ ἐγεννήθη εἰς κενόν. Ἀνεδείχθης ἀληθῶς ἄλλος σύγχρονος Νέστωρ,** ἀντιμετωπίσας ἐν τοῖς ποικίλοις σταδίοις τοῦ ματαίου τούτου κόσμου πάντοτε ἀποτελεσματικῶς τούς ποικίλους «Λυαίους», τούς ἐπιβουλευομένους τὰ ὅσια καί τὰ ἱερά μας, ὡς μαρτυροῦν, σὺν ἄλλοις, καί τὰ σαφῆ, μεστά καί πνευματικά κείμενά σου, εἰς τὰ ὁποῖα ἅπαντες μετὰ προσοχῆς ἐνδιατρίβομεν.

Δεόμεθα δέ πάντες οἱ γνωρίσαντες καί ἀγαπήσαντές σε, ὅλοι εἰς ὅσους “ἐμόρφωσας” τόν Χριστόν καί περιζωσάμενος τό λέντιον τῆς θυσίας τούς

διηκόνησες κενωτικῶς, τοῦ δεσπόζοντος τῆς ζωῆς καί κυριεύοντος τοῦ θανάτου Κυρίου τῆς δόξης νά σέ κατατάξῃ ἐν χώρα ζώντων, παρά τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὅπου ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων, διὰ νά συνεχίζῃς ἄδων τό μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς περιγράφεται ἐν τῇ φρικτῇ Ἀποκαλύψει τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Ἀπ. 10,7), δοξάζων τρισαγίοις ἄσμασι τόν σε καλέσαντα καί δόξασαντά σε ἐπὶ τῆς γῆς Κύριον τοῦ ἐλέους καί τῶν οἰκτιρμῶν καί πάσης παρακλήσεως, **δεόμενος καί ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ζώντων καί περιλειπομένων καί ἰδιαιτέρως ὑπὲρ τοῦ ἀπορφανισθέντος ποιμνίου σου καί τῶν μοναστικῶν ἀδελφοτήτων τῆς ἐν χηρείᾳ ἤδη ἀπὸ προχθὲς ἱστορικῆς καί μαρτυρικῆς ταύτης Ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου. Ἀμήν.**